

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 256.

Anden Session.

92de Møde.

Freddagen den 7de Marts.

(Fortfat).

Formanden: Efter Forretningsordenen skal et Forslag, som er kommen tilbage fra det andet Thing, ved den Behandling, der da atter her bliver det til Deel, vedtages. Det er nemlig i Overensstemmelse med de Regler, som gjalder for Sagens 3die Behandling, at saadanne fra det ene Thing til det andet tilbagefendte Forslag skulle behandles. Et Andet er derimod, om det arede Thing ikke vil have Noget imod, at Opløsningen indskrænkes alene til den Paragraph, der er forandret. (Nei! Nei!). Jeg vil altsaa indskrænke Opløsningen til § 12, idet jeg forøvrigt henviser til Lovforslaget, saaledes som det i sin Tid er bleven vedtaget her i Thinget, hvilket vil findes i Anhanget til Rigsdagstidenden Nr. 56 og 57.

Efterat Formanden derefter havde oplæst den i Folkethinget vedtagne § 12, see Anhang til Rigsdagstidenden Nr. 78 under Nr. CXX, blev det saaledes forandrede Lovforslag sat under Afstemning i det Hele og eenstemmigt vedtaget med 39 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter tilstille Statsraadet denne Lov.

Den næste Sag paa Dagsordenen er Forslag til Lov om Befordringsvæsenet i Kjøbenhavn med videre*). Det er til 1ste Behandling, Sagen foretages. Udvalgets Betænkning findes i Anhang B Nr. 51 under Nr. LVIII, og har i sin Tid været omdeelt.

Ordføreren (Krabbe): Der er i den

foreliggende Sag to Hovedpunkter, hvorom der fornemmelig kan blive Spørgsmaal, nemlig hvorvidt det er hensigtsmæssigt at ophæve Bognmandslaugene i Kjøbenhavn, og om navnlig det store Bognmandslaug er berettiget til Erstatning, naar Ophævelsen af dette Laug beslutes. Hvad det Første angaaer, vil upaatvilelig det høitærede Thing være enigt med Udvalget i, at den Berettigelse, som det store Bognmandslaug har til saa at sige udelukkende at forrette al Gadehjørnel med Brædevogne, eller i alt Fald den vigtigste Gods-transport, paalægger Kjøbenhavns Borgere en utaalelig Evang, hvorover der idelig er ført Klage, idet Bognleien paa Grund af Mangelen paa Concurrence holdes i en uforholdsmæssig høi Priis, naaget der ogsaa er et andet Laug, de saakaldte Sandagere eller det lille Bognmandslaug, som ogsaa er i Besiddelse af ligesaa gode Brædevogne, som det store Bognmandslaug, men som kun er berettiget til at transportere Bygningsmaterialier for dem, der bygge. Om end Forholdene, da Laugene oprettedes — det ældste Laugs Skraa er fra 1610 — medførte Nødvendigheden af, at en saadan Eneret tilstodes, ere de nu forandrede, at der ingen Anledning er til at opretholde eet eller flere Laug i en Maringsvei, som fremfor nogen egner sig til fri Concurrence.

Udvalget skjøner ikke heller, at det store Bognmandslaug med Rette kan anke herover, da den Forpligtelse, som hidtil har paahvilet det, at befordre Rejsende, ved Laugets Ophævelse bortfalder, uden at derfor de til dette Brug anskaffede kostbare Befordringsrequisiter blive uden Anvendelse, da Laugets Interesser, hvoraf der allerede er flere, som ere Medlemmer af Hærekudskorporationen, med større Fordeel kunne udleie disse Vogne saavel til Byhjørnel som til Lysttoure udenfor Byen.

*) Lovudkastet findes i Anhang til Rigsdagstidenden Nr. 77, under Nr. CXVIII.